

NORGES HØYESTERETT

Den 16. august 2013 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av justitiarius Schei, og dommerne Øie og Falkanger i

HR-2013-01708-U, (sak nr. 2013/1420), sivil sak, anke over kjennelse:

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S

(advokat Morten Pind)

mot

Staten v/Arbeids- og velferdsdirektoratet

(Regjeringsadvokaten v/advokat Ole Andre Oftebro)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder spørsmål om partshjelp etter tvisteloven § 15-7 første ledd bokstav a.
- (2) Bakgrunnen for saken er at flere ansatte i selskapet T AS, avdeling X, ble permittert fra sine stillinger noen måneder i 2011. De ansatte fremsatte krav overfor NAV om dagpenger etter folketrygdloven § 4-7. Kravene ble avslått, og etter klage til NAV klageinstans ble avslagene

oppretholdt. Saken ble bragt inn for Trygderetten som, etter å ha forent sakene til felles behandling, avsa likelydende vedtak om stadfestelse av NAV klageinstans' vedtak.

(3) Trygderettens vedtak ble ved stevning 14. november 2012 bragt inn for lagmannsretten. I stevningen begjærte T AS (T) å tre inn som partshjelper. Bakgrunnen for dette er at T har betalt de permitterte ansatte et beløp tilsvarende dagpengesatsen, og inngått avtale om at de ansatte skal tilbakebetale dette beløpet dersom søksmålet mot staten v/Arbeids- og velferdsdirektoratet fører frem og de får dekket dagpenger fra NAV.

(4) Staten v/Arbeids- og velferdsdirektoratet bestred adgangen til partshjelp etter tvisteloven § 15-7 første ledd bokstav a.

(5) Frostating lagmannsrett avsa 17. juni 2013 kjennelse med slik slutning:

"Partshjelp tillates ikke".

(6) Kjennelsen er avsagt med to mot én stemme.

(7) T og de involverte ansatte har i rett tid anket kjennelsen til Høyesterett. I hovedsak slutter de ankende parter seg til lagmannsrettens mindretalls begrunnelse for at partshjelp skal tillates. Mindretallet i lagmannsretten bygget på at T er den reelle interessehaver i saken, og at utfallet av søksmålet har direkte og umiddelbar virkning for T. Det er i tillegg anført fra de ankende parter at partshjelp bør tillates fordi T er den eneste som kan forklare seg om hvorvidt vilkårene i folketryktdloven § 4-7 er oppfylt, nærmere bestemt om oppsigelsene skyldtes "forhold arbeidsgiver ikke kan påvirke", og at T ikke kan gjøre sine interesser gjeldende på annen måte enn ved å opptre som partshjelper. Det er nedlagt påstand om at partshjelpen tillates.

(8) Staten v/Arbeids- og velferdsdirektoratet har i sitt tilsvaret vist til lagmannsrettens flertalls begrunnelse. Lagmannsrettens flertall vektlegger at saken gjelder den enkelte arbeidstakers individuelle rettigheter overfor trygdemyndighetene. Staten anfører at vilkårene for partshjelp etter tvisteloven § 15-7 første ledd bokstav a ikke er til stede fordi det ikke foreligger noe reelt behov "begrunnet i egen rettsstilling for at den ene parten vinner". Til anførselene om at T er den eneste som kan forklare seg om bedriftsinterne forhold, påpeker staten at det vil være anledning til forklaring gjennom ordinær vitneførsel. Det er nedlagt påstand om at anken forkastes.

(9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at det har full kompetanse i anken.

(10) Ankeutvalget er, som lagmannsrettens mindretall, kommet til at partshjelp må tillates. Etter tvisteloven § 15-7 første ledd bokstav a skal partshjelp tillates for "den som har reelt behov begrunnet i egen rettsstilling for at den ene parten vinner". Her har altså selskapet betalt – forskuttert – det de ansatte mener å ha krav på i dagpenger fra NAV. Det er avtalt at dersom søksmålet fører frem, skal de ansatte betale det forskutterte beløpet tilbake til selskapet. Selskapets rettsstilling påvirkes derfor direkte av utfallet i saken, og ut fra ordlyden i § 15-7 første ledd bokstav a skulle dette klart gi grunnlag for partshjelp.

(11) Ankemotparten har vist til at det er "ingen sterke reelle hensyn som tilsier at arbeidsgiver bør få opptre som partshjelper i en sak som gjelder arbeidstakeres krav på individuelle trygdeytelser". Det er mulig dette i mange situasjoner vil kunne være et poeng. Men her har altså selskapet en helt konkret tilknytning til kravene som gir det et legitimt behov for å

ivareta sine interesser i søksmålet. Partshjelp for T AS må etter dette tillates.

- (12) Kjennelsen er enstemmig.
- (13) Ankende parter har nedlagt påstand om tilkjenning av sakskostnader til T AS med 7 200 kroner. Påstanden tas til følge.

S L U T N I N G :

- 1. T AS tillates å opptre som partshjelper.
- 2. I sakskostnader for Høyesterett betaler staten v/Arbeids- og velferdsdirektoratet til T AS 7 200 – syvtusentohundre – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Toril M. Øie
(sign.)

Tore Schei
(sign.)

Aage Thor Falkanger
(sign.)

Riktig utskrift: